

ΤΟ ΚΑΚΟΥΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677 • Τηλ: 210- 8082042 site:www.kakouri.gr • e-mail: tokakouri@gmail.com

Χρόνος 19ος • Αριθμός φύλλου 74 • Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος 2015

«Ρώμη αμαθής πολλάκις τίκτει βλάβην»

Ευριπίδης, 480-406 π.Χ., Αρχαίος τραγικός - Τημανίδαι *μτφρ: η δύναμη χωρίς παιδεία είναι πολλές φορές βλαβερή*

ΑΝΑΛΗΨΗ 2015

Φέτος στην Ανάληψη

Δεν θυμάμαι άλλη χρονιά ο εορτασμός την **ΑΝΑΛΗΨΗΣ** και η άνοδος στην κορυφή της **ΑΡΜΕΝΙΑΣ** να έχει μεταφερθεί λόγω της εορτής του Αγίου Κωνσταντίνου. Θυμάμαι μόνο ότι πριν πολλά χρόνια ήταν την επόμενη της εορτής του Αγίου Κων/νου και ότι μετά το ξενύχτι από το πανηγύρι όλοι πήραν το δρόμο για την κορυφή.

Φέτος εκ των πραγμάτων αποφασίστηκε να γίνει η μεταφορά για τον εορτασμό την Κυριακή θεωρώντας ότι ήταν ευκαιρία να ερχόταν και κάποιοι που δεν θα μπορούσαν να έρθουν την Πέμπτη λόγω εργασίας τους.

Από το Σάββατο το πρωί άρχισε η άνοδος για να βρεθούν το βράδυ στη κορυφή περί τα σαράντα άτομα και να υπάρξει το αδιαχώρητο λόγω περιορισμένων θέσεων για ύπνο. Έτσι λειτούργησαν και οι γύρω στρώγκες με τις απαιτούμενες σκηνές. Ακόμη και ο δυνατός αέρας αντιμετώπιστηκε από τους θαρραλέους προσκνητές με περιπολίες τη νύχτα για να ξαναδεθούν οι σκηνές

Το παιχνίδι του Ηλίου με τα σύννεφα το βράδυ και η ομίχλη με τον ήλιο το πρωί αποζημίωσαν τον κόσμο (όπως μπορούμε να δούμε από τις φωτογραφίες που φέτος ήταν παρά πολλές!!!)

Στις 8:30 όταν είχαμε γίνει περίπου 80 άτομα έγινε η Θεία Λειτουργία από τον παπά Γιώργη (ιερέα της ενορίας Ασέας) με δεδομένη την αδυναμία του παπά μας (λόγω ασθένειας του) να έρθει φέτος στο βουνό.

Για την ιστορία αναφέρουμε τους φετινούς τυχερούς: Την κουλούρα η οικογένεια του Μήτσου του Ψαρρά (Κουρκούμπα) που ανέβασε ο περσινός τυχερός ο μικρός Φώτης Γκόνος. Την γίδα ο Κώστας ο Σιολές προσφορά του Γιάννη του Νάγου (Κρούσπαλη). Την προβατίνα προσφορά του Κώστα Κολιόπουλου ΧΑΝΙΑ ο Γιώργος ο Γκόνος... (τυχαίο;; Δεν νομίζω... να δούμε το VIDEO της κλήρωσης).

Να ευχαριστήσουμε τον παπά Γιώργη που είχε το θάρρος να έρθει με το παιδί του (ψάλτη) στην κορυφή!!

Πολλά-πολλά μπράβο στους Γιώργο Γκόνο, Φώτη Σταματόπουλο, Βούλη Γκόνο, Μπασιώτη Γιώργο και Χριστίνα που φρόντισαν για την ομαλή διεξαγωγή του όλου τελετουργικού και στους Θεοδωρή Κωτσιόπουλο, Κωνσταντίνο Νάγο του Σωτήρου και Γιάννη Ψαρρά του Μίμη (Ξέρουν αυτοί).

ΜΠΙΜ ο Γκρινιάρης

Τη δεκαετία του '60

Από αριστερά: Νικόλαος Σπυρόπουλος, Φιλοποίμην Μπουρτσουκλής, Νικόλαος Σταματόπουλος (Σπυράκος), ξαπλωμένος ο Κώστας Χριστόπουλος (Ρουμπέλας) πίσω Σταύρος Βλάχος, δίπλα του Γιάννης Ψαρράς, πίσω του ο Θεοδωρής Κατσίνης και διακρίνονται τα μικρά παιδιά Χρήστος Σίμος και Παναγιώτης Σταματόπουλος (Τσούμπος).

Γιορτή Αγίου Κωνσταντίνου στο Κακούρι

Πολιούχος Άγιος στο χωριό μας, ως γνωστόν, είναι ο Άγιος Κωνσταντίνος και ο αντίστοιχος ναός μας φέρει το όνομά του. Ο ναός αυτός, που πέρυσι έκλεισε 100 χρόνια από τα εγκαίνιά του, δεσπόζει στο χωριό μας με την επιβλητική μορφή, το μέγεθός του και κυρίως λόγω της ξεχωριστής του θέσης. Δεν υπάρχει σπίτι του χωριού μας που να μην έχει οπτική επαφή μαζί του, λες και αιωρείται από πάνω του και το προστατεύει, το ευλογεί και το καθοδηγεί. Σήμερα ο ναός μας είναι πιο λαμπρός

από ποτέ. Πλήρως αγιογραφημένος με αγιογραφίες εξαιρετικής τέχνης που διεγείρουν το θρησκευτικό συναίσθημα των εκκλησιαζομένων αλλά και των επισκεπτών. Πεντακάθαρος, στρωμένος με ειδικές μοκέτες και χαλιά. Ο δε περίβολος με την εντυπωσιακή σκάλα μοναδικός. Όσοι έρχονται για πρώτη φορά πραγματικά εντυπωσιάζονται, δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι μένουν έκθαμβοι από αυτό που αντικρίζουν και αυτό γιατί έχοντας εικόνες

Συνέχεια στην 3η σελ.

Ο ΑΪ - ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΡΙΓΑΝΑΣ Ή ΡΙΖΙΚΑΡΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΜΙΛΗΤΟ ΝΕΡΟ

(Τα έθιμα του Κλήδονα όπως τα άκουσα έζησα στην Τρίπολη, στη γειτονιά του Μπασιάκου κοντά στο πηγάδι)

Ο Ιούνιος είναι ο μήνας του αμίλητου νερού, του "Κλήδονα" ο μήνας του Αϊ Γιαννιού του Ριγανά που γιορτάζεται με φωτιές. Είναι αυτός που σηματοδοτεί

τον ήλιο που αρχίζει την αντίστροφη μέτρηση στο φως. Το θερινό "λιοτρόπι" που συμβαίνει να είναι η με-

Συνέχεια στην 3η σελ.

Ο Ξενώνας του χωριού μας

Ο Ξενώνας λειτουργεί και περιμένει να φιλοξενήσει τους Κακουραίους και τους φίλους τους
Υπεύθυνη η κ. Δήμητρα Ρόκκα:
τηλ. 27960-61154 & 27960 61145

Η συνδρομή της εφημερίδας

- Στο χωριό στην κ. Δήμητρα Ρόκκα.
- Στην Τρίπολη στο κατάστημα των Αφών Χρόνη, 28ης Οκτωβρίου 50.
- Με επιταγές στη διεύθυνση, στα γραφεία του Συλλόγου.
- Οι επιστολές με check να στέλνονται συστημένες.

Από πού κρατάει η σκούφια μας

Αναζητώντας τις ρίζες
των Αρτεμισιωτών (Κακουραίων) Αρκαδίας

Έρευνα - Παρουσίαση
Γιάννης Δημ. Σταματόπουλος
(Τσιούγκος)

Κυκλοφόρησε το βιβλίο
των γενεαλογικών δέντρων

«Από πού κρατάει η σκούφια μας»

Αυτό το βιβλίο δεν πρέπει να λείπει από κανένα Κακουραίο σπίτι.

Το βιβλίο διατίθεται στο χωριό μας από την κ. Δήμητρα Ρόκκα, στην Τρίπολη από το κατάστημα των αδελφών Χρόνη (28ης Οκτωβρίου 50) και στην Αθήνα από όλα τα μέλη του Δ.Σ.

Τιμή: 30€

Το βιβλίο αυτό μπορεί να γίνει το καλύτερο δώρο των εορτών στα παιδιά μας και στους συγγενείς μας. (Όσοι πήραν το βιβλίο και θρήκαν κάποιο λάθος ή θέλουν να συμπληρώσουν κάτι να απευθυνθούν στη διεύθυνση της εφημερίδας).

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, το ΚΑΚΟΥΥΡΙ.

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

► Ο **Βαγγέλης Τζουράς** (γιος της Καλλιόπης Σιοροβίγκα) και η **Αυγερινή Δρακουτού** απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, **κοριτσάκι**, στις 6 Απριλίου 2015.

► Ο **Λάμπρος Σταυρινούδης** και η γυναίκα του **Μαρία**, το γένος Γιάννη Δήμου Βλάχου, που ζουν στην Αγγλία, απέκτησαν κόρη, στις 27/2/2015. Η πολυπόθητη κόρη ήρθε μετά τους δυο γιους τους, τον Κων/νο και τον Γιάννη.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες και γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσει τα νεογέννητα και να τα καμαρώσουν όπως επιθυμούν.

Γάμοι

► Ο **Γιώργος Δαγρές** και η **Σοφία Τσουμάκου**, κόρη της Γεωργίας Παυλή, παντρεύτηκαν στις 6 Μαΐου 2015.

► Ο **Ηλίας Δ. Ρόκκας** και η **Ερμιόνη Δασκάλα**, παντρεύτηκαν στις 29/5/2015 στον Ιερό Ναό Αγ. Σοφίας Ψυχικού. Τα στέφανα αντάλλαξε ο κουμπάρος Γιώργος Κούλης.

Μετά το μυστήριο έγινε αρκαδο-ηπειρωτικό γλέντι, με πολλούς καλεσμένους, στο κέντρο «**MENTHES**» στην Παιανία.

► Ο **Μπάμπης Ζιωτόπουλος** του Φίλιππα και η **Πόπη Γερακαράκου** παντρεύτηκαν στις 31/5/2015.

Στους νεόνυμφους ευχόμαστε θίον ανθόσπαρτον.

Βαπτίσεις

► Ο **Δημήτρης Ιωάν. Σταματόπουλος** και η σύζυγός του **Άννα** βάπτισαν το γιο τους στις 7/6/2015 και το όνομα αυτού **Ιωάννης**.

► Ο **Γιώργος Δαγρές** και η **Σοφία Τσουμάκου**, κόρη της Γεωργίας Παυλή, βάπτισαν την κόρη τους και το όνομα αυτής **Παναγιώτα**.

► Στις 19 Απριλίου 2015 ο **Γεώργιος Βασ. Σιοροβίγκας**, γιος του Βασιλείου Νικολ. Σιοροβίγκα και η σύζυγός του **Μαρίνα** βάπτισαν τα δίδυμα παιδιά τους στον Ιερό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου στην Αθήνα και τους έδωσαν τα ονόματα: **Μαρία - Ελένη** το κορίτσι και **Πάυλος** το αγόρι.

► Ο **Αθανάσιος Παναγιώτου** και η γυναίκα του **Νάντια**, το γένος Ροβέρτου Σπυρόπουλου, βάπτισαν στις 18/4/2015 το δεύτερο παιδί τους, την κόρη τους στην οποία ο νονός **Δημήτρης Τουμπάνης** έδωσε το όνομα **Ελένη**.

► Ο **Μπάμπης Ζιωτόπουλος** και η σύζυγός του **Πόπη** βάπτισαν την κόρη τους στις 31/5/2015 και το όνομα αυτής **Ηλιάννα**.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες και γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα.

Επισκεφθείτε το διαδικτυακό τόπο της εφημερίδας μας και στο facebook στη διεύθυνση:
<https://el-gr.facebook.com/tokakouri>

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο
Ιδιοκτησία: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα 10677
Τηλ: 210 8082042
Εκδότης - Δ/ντής:
Κακαρίκου Γωγώ Τηλ.: 210 5747298
Ετήσιες Συνδρομές: 20€
Εξωτερικού: 40€

Συντακτική επιτροπή:
Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη Γωγώ
Ελένη Δήμη - Ζαρόκωστα
Σταματόπουλος Γιάννης Δημ.
Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
Μπρότση - Αλωνισιώτη Ειρήνη
Κακαρίκου Γωγώ

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες
Καρπούζη Αριστεά & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδωσίου 23 Ίλιον • Τ.Κ.: 13121
Τηλ-Fax: 210 2619003 - 210 2619696
e-mail: karpouzi@otenet.gr

ΝΕΟΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ

Το πτυχίο του από το ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ του ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ πήρε ο ανιψιός μας **Σωτήρης Μιχαήλ Μπρότσης**.

Από εμάς συγχαρητήρια για τη απόκτηση του πτυχίου και τις πιο θερμές και εγκάρδιες ευχές μας για περαιτέρω συνέχιση των σπουδών του και λαμπρή σταδιοδρομία.

Οι θείες Ειρήνη, Θεοδώρα και Λύντα Μπρότση.

Το λεύκωμα των ξενιτεμένων

Ίσως να σας ξενίσει ο τίτλος «**Το λεύκωμα των ξενιτεμένων**» Όμως, μετά το πρώτο ανάμωμα, που έγινε τον Αύγουστο του 2014, μας γεννήθηκε η σκέψη αυτή.

Μην ξεχνάτε ότι είστε ένα κομμάτι από μας και θα θέλαμε να μάθουμε περισσότερα πράγματα για το μισμό σας. Τις δυσκολίες που αντιμετωπίσατε, φεύγοντας από την αγκαλιά του χωριού και πως τα καταφέρατε να επιβιώσετε στην ξένη γη, μέχρι σήμερα.

Ήδη έχουμε την πρώτη ανταπόκριση από τη Σταυρούλα Φ. Τριανταφύλλου-Νάτση, μετά από μια τηλεφωνική επικοινωνία που είχαμε μαζί της και την ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Ελπίζουμε το παράδειγμά της ν' ακολουθήσετε όλοι, όσο το δυνατόν πιο σύντομα, ώστε τον Αύγουστο του 2016, που θα 'χουμε το δεύτερο ανάμωμα, το λεύκωμα να είναι έτοιμο.

Για την έκδοση του λευκώματος απαραίτητο είναι, εκτός από το βιογραφικό σας και φωτογραφίες προσωπικές και οπωσδήποτε οικογενειακές.

Γιάννης Δ. Σταματόπουλος
Ελένη Β. Δήμη-Ζαρόκωστα
τ. Πρόεδροι του Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής

Συνδρομές

Σταματόπουλος Σπύρος του Ανδρ.	100\$	USA
Τριανταφύλλου-Νάτση Σταυρούλα	150\$	USA
Παπαδημητρίου-Περδίου Ιωάννα	50\$	USA
Οψιμούλη Ροδούλα.....	120€	
Παναγοπούλου Πελαγία	30€	
Ψαρράς Γιάννης (Τούτουνας).....	50€	
Σταθούλης Σπύρος	50€	
Γαρμπή Αναστασία	20€	
Μάγκλαρης Γιώργος	20€	
Σταθούλη Βασιλική.....	60€	
Δούρος Νικόλ. του Ιωάν.	20€	
Λυκουρέζου Ελένη	20€	
Δάμη-Νίκα Ντίνα	50€	
Ρόκκας Θεόδωρος του Χρ.	30€	
Λαγούση-Καρακίτσου Χριστίνα	50€	
Κωτσιοβός Μιχάλης	50€	
Κοντοράβδη Ιωάννα	40€	
Στάθη-Παπαγεωργίου Πηνελόπη	20€	
Κοτσιάνη-Χαραλαμποπούλου Σοφία	30€	
Κατσιάνη-Δημητρακοπούλου Ευαγγελία.....	20€	
Παυλοπούλου Ελένη	50€	
Στεργίου-Νάτση Κική	30€	
Μπρότση Χριστίνα του Γεωργ.	20€	
Μπρότση Πίτσα του Γεωργ.	30€	
Κοτσιάνη-Κάππου Δέσποινα.....	50€	
Θεοδωροπούλου Ελένη	30€	
Κακούρη Ασπασία	50€	
Κακούρη Ελένη	50€	
Σίμου Τρισούλα	20€	
Μπουρτσουκλή-Μπράμη Μαρία	20€	
Κολιοπούλου-Τσούρα Τζούλια.....	20€	
Κολιοπούλου-Κουτσουράκη Θεοδώρα	20€	
Σκουρογιάννης Κων/νος	50€	
Σιοροβίγκα Καλλιόπη	20€	
Σιοροβίγκας Βασίλης	30€	
Τσαγκαλάκης Δημήτριος	20€	
Ψαρράς Σωτήρης	50€	

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ - ΣΙΔΗΡΟΥ
Ανδρέας Μπουρτσουκλής
Βιομηχανική περιοχή Τρίπολης
Τηλ.: 2710-232125
2710-239855 (σπιτιού)

Ρόκκα Ν. Χρυσάνθη
Δικηγόρος
Εθνικής Αντιστάσεως 57-59
Τρίπολη Τ.Κ. 22100
Κιν.: 6982582902
xrusa.rokka@gmail.com

Α/ΦΟΙ ΧΡΟΝΗ
Ανταλλακτικά-Service
Οικιακών Συσκευών
28ης Οκτωβρίου 50
Τηλ.: 2710-239451 Τρίπολη

Ο θερισμός κάποτε...

Παλιά ο θερισμός του σταριού γινόταν με δρεπάνια. Οι θεριστές σχημάτιζαν «**χειρόβολα**» τα οποία αφήναν πίσω τους στο χωράφι και ένας απ' αυτούς, τα συγκέντρωνε και τα 'κανε δεμάτια έτσι, σχημάτιζαν **θημωνιές** στα αλώνια περιμένοντας να τα αλωνίσουν.

Ο **Αλωνισμός** γινόταν σ' ένα καλοστρωμένο αλώνι όπου στο κέντρο του ήταν τοποθετημένος ένας στύλος, στον οποίο έδεναν τα άλογα που γύριζαν γύρω-γύρω για να πατούν τα στάχια. Τον στύλο τον ονόμαζαν «**άνεμο**» και πολλές φορές τον στόλιζαν με λουλούδια (βασιλικούς και μαντζουράνες). Τον «άνεμο» τον κρατούσαν τα παιδιά και σαλαγούσαν τ' άλογα. Τα άλογα τα οποία τα ζεύανε, με λαϊμαριές. Επίσης στα πίσω πόδια είχαν λουριά, που δέναν το ντουέني.

Τα άλογα στο αλώνι κάνουν ομόκεντρους κύκλους από το στύλο (άνεμο) προς την περιφέρεια και ανάποδα. Την ημέρα έκαναν κύκλους ασταμάτητους. Το ντουέني ήταν μια ξύλινη πλατφόρμα με στερεωμένες κοφτερές πέτρες ή λεπίδες σε σειρά και πάνω στο **ντουέني** πολλές φορές στεκόταν όρθιος ο αλωνιστής. (Στην φωτογραφία πάνω στο ντουέني είναι η Ελένη Παν. Κακαρίκου με τις δύο πρώτες κόρες την Αθανασία και η Γωγώ.)

Αφού είχε τελειώσει το αλώνισμα τότε πρόσεχαν τα ζώα για να μη κρυσώσουν ή πλειρωτίσουν επειδή ήταν αναμμένα και ιδρωμένα μετά από αυτόν τον αγώνα. Τα τάζαν στη σκιά, τα πότιζαν, και ήταν η ώρα της ξεκούρασης.

Ο αλωνισμός έμοιαζε με γιορτή. Τη γραφική αυτή διαδικασία την ακολουθούσε το λίχνισμα. Οι αγρότες περίμεναν ένα ελαφρύ αεράκι για να ξεχωρίσουν το στάρι από το άχυρο, σηκώνοντας τον καρπό ψηλά με τα ξύλινα «**καρπολόγια**». Έτσι, ο αέρας έπαιρνε μακριά το άχυρο ενώ ο καρπός του σταριού έπεφτε βαρύς στο έδαφος. Κοιτούσε ο αλωνιστής από πού, γέρνει ο άνεμος, από πού φυσούσε και τότε έβαζαν ένα μεγάλο πανί ή τέντα κοντά στο αλώνι ώστε να πέφτουν τα άχυρα μέσα σε αυτό.

Ο αλωνιστής ή και άλλοι γίνονταν ανεμιστάδες που με το δεκρίανι ή ανεμιστήρι στο χέρι θα έκαναν το λίχνισμα.

Τα **δεκρίανι** ήταν σαν πιρούνα μεγάλη με μακριές διχάλες για να αρπάζει τα συνθλιμμένα στάχια και τα σήκωνε ψηλά. Ο αγέρας έπαιρνε το άχυρο και το έριχνε στο πανί ή στο χώρο που είχαν καθαρίσει κοντά στο αλώνι και ο καρπός έπεφτε στο αλώνι.

Αφού λίχνιζαν το «**λιώμα**» και χώριζαν το άχυρο απ' το στάρι μετά ακολουθούσε το τσουβάλισμα και η τακτοποίηση της σοδειάς με σακιά που γέμιζαν τα αμπάρια τους.

Βέβαια τα αλώνια δεν ήταν μόνο για το στάρι αλλά και για τη φακή ή και για άλλους καρπούς που θέλουν την ίδια διαδικασία για να βγουν από το κέλυφός τους.

Με το αλώνισμα ολοκληρωνόταν ο τελετουργικός τρόπος στο όλο δρώμενο, σποράς, θέρου, αλωνισμού. Μια δουλειά γεμάτη κόπο, τέχνη μεράκι και «μαστοριά».

Σ' αυτή την εργασία είχαν την αγωνία του καιρού, δεν έπρεπε να βρέξει γιατί θα ήταν καταστροφικό για τη σοδειά.

Η κούραση τότε, μετρούσε το βράδυ τους πόνους της γιατί από την δύση έως την ανατολή ερωτοτροπούσε βάνουσα η αξίνα με τα χέρια του αγρότη.

Πέρασαν όμως τα χρόνια και η τεχνολογική εξέλιξη και πρόδοδος βοήθησαν τη ζωή να καλυτερεύσει και να διευκολυνθεί στον αγώνα της, για επιβίωση.

Ιδιαίτερα στον τομέα της γεωργίας, έγιναν μεγάλα βήματα με την χρησιμότητα και τη δούλεψη των γεωργικών μηχανημάτων. Βέβαια αυτή η πρόδοδος έχει πολλά θετικά,

πάνω απ' όλα εκτόπισε τα ματωμένα χέρια, αλλά και στήρησε τη δημιουργία και παραγωγή στιγμών μιας άλλης συνέχειας του παλιού τρόπου ζωής.

Οι σκέψεις αυτές μας έρχονται στο μυαλό όταν συναντούμε πράγματα του παρελθόντος και δημιουργήματα παλαιότερων, που σήμερα έχουν «ξεπεραστεί».

ΚΑΚΑΡΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ & ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΤΙΣ ΔΥΤΙΚΕΣ ΗΠΑ

Τον Φεβρουάριο που μας πέρασε του 2015 οι κόρες μας Μαρία (6 ετών) και Αλέξης (4 ετών) συμμετείχαν στο Ελληνορθόδοξο Φεστιβάλ Παραδοσιακού Χορού και Μουσικής που γίνεται στο Σαν Φρανζίσκο της Καλιφόρνια ΗΠΑ.

Το γεγονός ότι είδαμε τα παιδιά μας να κάνουν το ίδιο που κάναμε και εμείς όταν ήμασταν παιδιά, ήταν πολύ ιδιαίτερο για εμένα και τον άντρα μου Χρήστο. Το Φεστιβάλ αυτό αποτελεί μια από τις πιο σημαντικές οργανώσεις που έχουμε στις ΗΠΑ επειδή συνδέει χιλιάδες Έλληνες από τις Δυτικές ΗΠΑ, (Καλιφόρνια, Αριζόνα, Νεβάδα, Ουάσινγκτον, Όρεγκον, Χαβάη, Αλάσκα) μέσω πίστης, χορού και αδελφότητας.

Η σύσταση του Φεστιβάλ Παραδοσιακού Χορού & Μουσικής στα τέλη της δεκαετίας του 1970 οφείλεται στην ηγεσία και το όραμα του **μακαριστού Μητροπολίτη Αντωνίου**.

Οραματίστηκε ένα πρόγραμμα μέσω του οποίου η Ελληνορθόδοξη νεολαία θα μπορούσε να ενωθεί στο όνομα της κοινής Πίστης και Παράδοσης. Έκτοτε το Φεστιβάλ συνεχίζει να ενώνει τους Ορθόδοξους Χριστιανούς με τιμή, διοργανώνοντας μια γιορτή που διαρκεί τέσσερις μέρες, για την κληρονομιά και την κοινή Πίστη και παίρνουν μέρος παιδιά από 4 ετών και πάνω. Τα βραβεία που δίνονται αφορούν τους χορούς, τις φορεσιές και τα τραγούδια.

Υπό την καθοδήγηση των υπευθύνων, οι χορευτές ετοιμάζονται μήνες πριν προκειμένου να μάθουν παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια από διάφορες περιοχές της Ελλάδας. Οι χορευτές –τα παιδιά μας δηλαδή, εκπέμπουν απίστευτη αίσθηση υπερφάνειας και κεφιού κατά την διάρκεια του Φεστιβάλ με ένα απίστευτο θέαμα.

Οι προετοιμασίες του, μας ενώνουν σαν Κοινότητα επειδή χρειάζεται κοινή προσπάθεια για την εκτέλεση της γιορτής. Μια πολύ καλή μου φίλη, με την οποία χορεύαμε όταν ήμασταν παιδιά, η Ελένη Ιωάννου, προσφέρει το πάθος και το ταλέντο της στο πρόγραμμα της εκκλησίας του Αγίου Αντωνίου στην Πα-

σαντίνα, Λος Άντζελες όπου και ανήκουμε οικογενειακώς. Η Ελένη είναι ειδική στις παραδοσιακές φορεσιές, χορούς, μουσική, όργανα και τραγούδια από διάφορες περιοχές της Ελλάδας και μέσω της προσωπικής της έρευνας προσφέρει πολύτιμη διδασκαλία για την παραδοχή μας, σε παιδιά και μεγάλους της ενορίας μας. Οργάνωσε την ομάδα με τα πιο νεα παιδιά στην εκκλησία μας, «Νεολαία», όπως ονομάζονταν η ομάδα στην οποία συμμετείχαμε εμείς ως παιδιά. Οι κόρες μας έχουν την ευκαιρία να χορέψουν με τα παιδιά κοντινών μας φίλων με τους οποίους χορεύαμε εμείς όταν ήμασταν παιδιά και έφηβοι.

Εμείς οι γονείς παίζουμε πολύ σημαντικό ρόλο στην προετοιμασία για το Φεστιβάλ. Παρά τις καθημερινές μας υποχρεώσεις, είναι προτεραιότητα μας να βρούμε χρόνο για να πάμε τα παιδιά μας στις πρόβες, αν και η προετοιμασία για το φεστιβάλ είναι κάτι περισσότερο από αυτό! Με την συμμετοχή όλων των γονέων διοργανώνεται ένα γλέντι πριν το Φεστιβάλ, όπου μαζεύουμε χρήματα, για την προετοιμασία των παραδοσιακών στολών. Ακόμα θυμάμαι την μητέρα μου μαζί με τις φίλες της να ράβουν (ετοιμάζουν) παραδοσιακές στολές καθώς κι εμάς που κάναμε πρόβες. Φέτος οι μητέρες μας, βοήθησαν στην ραφή παραδοσιακών στολών, για τα εγγόνια τους. Η κόρη μου η Μαρία φόρεσε την ίδια στολή που είχε φορέσει η Νονά της, η αδερφή μου η Βασιλική όταν ήταν μικρή. Αυτά είναι μόνο μερικά παραδείγματα για τον τρόπο με τον οποίο η οργάνωση μας, μεταφέρει την Παράδοση και τις αναμνήσεις στις νέες γενεές!

Ως γονείς είμαστε ευγνώμονες για την οργάνωση αυτή και για την ευκαιρία που έχουν τα παιδιά μας όχι μόνο να μάθουν αλλά να δεσμευτούν με την κληρονομιά μας μέσω της θρησκείας μας και των Παραδοσιακών Έλληνικών χορών καθώς και μουσικής!

**ΣΟΦΙΑ ΚΥΠΡΑΙΟΥ-ΣΥΡΕΓΓΕΛΑ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ PASADENA
ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ ΗΠΑ**

Ο ΑΪ-ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΡΙΓΑΝΑΣ Ή ΡΙΖΙΚΑΡΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΜΙΛΗΤΟ ΝΕΡΟ

Συνέχεια από την 1η σελ.

γαλύτερη μέρα του χρόνου, γι αυτό δημιούργησε και πολλά έθιμα και δοξασίες.

Τ' Αϊ-Γιαννίου μαζεύουν ρίγανη και φέρνουν μπουκέτα, ο καθένας το δικό του. Τη μαζεύουν προτού να βγει ο ήλιος, για να είναι καλή. Γι' αυτό τον Αϊ-Γιάννη τον λένε και Ριγανά.

Χαρακτηριστικό έθιμο αυτής της γιορτής είναι και οι φωτιές. Την παραμονή, δηλαδή, ανάβουν στους δρόμους ή μπροστά από κάθε σπίτι φωτιές. Στην δική μας γειτονιά μαζεύαμε τα πρωτομαγιάτικα στεφάνια μαζί με αγριόχορτα και ότι ξερά ξύλα περισσεύαν και ανάβαμε φωτιές με ολότελα πρωτόγονο τρόπο, δηλαδή με την τριβή ξερών ξύλων, γι' αυτό λέγεται και καινούργια φωτιά.

Στα σταυροδρόμια συναντιόμασταν όλα τα παιδιά, μικροί μεγάλοι και πηδούσαμε τις φωτιές τρεις φορές ο καθένας. Η φωτιά κατά την λαϊκή πίστη είναι δύναμη. Έτσι η συνήθεια του περάσματος μέσα από τη φωτιά καθώς και της υπερπήδησής της, αποβλέπει και στην ανανέωση ή την ενίσχυση της καλής υγείας με τη βοήθεια της δύναμης της φωτιάς (έθιμο καθαρτήριο).

Από τα πανάρχαια χρόνια ο Κλήδονας ήταν ένα είδος τελετής που σχετιζόταν με την μαντική ερμηνεία διαφόρων σημείων κυρίως για την πρόβλεψη όλων όσων πρόκειται να συμβούν. Προέρχεται από τη λέξη «κλήδων» που σημαίνει μαντικό σημάδι. Στα ομηρικά χρόνια οι τελετές και οι δοξασίες αυτές είχαν σχέση με τις κινήσεις των άστρων και των ζωδίων, καθώς επίσης και με την τροχιά του φεγγαριού.

Η προετοιμασία του κλήδονα γίνεται

την παραμονή. Ένα αγόρι ή ένα κορίτσι τυχερό, που ζουν δηλαδή οι γονείς του, φέρνει το αμίλητο (ή βουβό) νερό. Το αμίλητο νερό μεταφέρεται με στάμνες από πηγή ή πηγάδι ή ποταμό, το βράδυ της παραμονής του εορτασμού της γέννησης του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστή, και αμέσως μετά τη δύση του Ηλίου. Χαρακτηρίζεται αμίλητο διότι θα πρέπει κατά τη μεταφορά του οι νέοι, να κρατήσουν απόλυτη σιγή... σε όποια πειράγματα που γίνονται σκόπιμα για να τους κάνουν να μιλήσουν. Το φέρνουν δηλαδή κρυφά, χωρίς καθόλου να μιλήσουν σ' όποιον συναντήσουν στο δρόμο. Τα άλλα παιδιά, νέοι και νέες που έχουν συγκεντρωθεί στο σπίτι, ρίχνουν ο καθένας το ριζικάρι του, ένα σκουλαρίκι ή ό,τι άλλο στο αγγείο που έχουν το αμίλητο νερό και κατόπιν το σκεπάζουν με ένα κόκκινο πανί, το κλειδώνουν με μια κλειδαριά και το αφήνουν τη νύχτα στα κεραμίδια να το δούνε τα αστέρια και να κατέβουν οι νεράιδες να το μοιράνουν. Κλειδώνοντας το αγγείο λένε: «**Κλειδώσατε τον κλήδονα στην χάρη του Αϊ Γιάννη, κι όποιος είν' καλορίζικος πρωί - πρωί, θε να φανεί**». Όλη τη νύχτα οι νέοι και οι νέες κυρίως τα νέα κορίτσια, κάθονται και φυλάγουν τον Κλήδονα. Το άνοιγμα του κλήδονα γίνεται το πρωί «βγαίνοντας ο ήλιος». Και τον ξεκλειδώνει το παιδί που τον κλειδωσε. Ο τρόπος που μελετούν τον κλήδονα αφού ανοίξει, είναι τελετουργικός.

Τα έθιμα και συνήθειες του αρχαίου κόσμου σχετικά με το θερινό ηλιοτρόπιο, διατηρήθηκαν έως σήμερα, σε αρκετά μέρη.

Γεωργία Κακαρικού

Κακουραϊκές ατάκες

Γράφει ο Ι. Δ. Σταματόπουλος

Οι ατάκες του φύλλου αυτού έχουν πρωταγωνιστές άτομα από την οικογένεια **Τσακίρη (Νικόλα Τριαντάφυλλου)**. Η πρώτη έχει πρωταγωνιστή το γιο του Τσακίρη **Ανδρέα** και η **δεύτερη** τον ίδιο τον **Τσακίρη**.

I) Κράτει μπάμπα, κράτει!!!

Ο **Ανδρέας Τσακίρης** (Τριαντάφυλλος) ήταν το αηδόνι του χωριού μας αλλά και της ευρύτερης περιοχής. Ήταν επαγγελματίας οργανοπαίχτης και τραγουδιστής.

Επαιζε λαούτο και ήταν περιζήτητος σ' όλα τα τοπικά πανηγύρια γιατί ήταν άφταστος λαουτιέρης και σπουδαίος τραγουδιστής.

Και δικαίως, όλοι στη γούρνα μας τον αποκαλούσαν το αηδόνι του Κακουριού.

Στα νιάτα του ο Ανδρέας, όπως μας αποκαλύπτει ο μακαρίτης **Χρήστος Δάμης**, ήταν **ζαβολιάρης** όπως τα περισσότερα παιδιά της εποχής του. Μια από τις ζαβολιές ήταν, τα ριψοκίνδυνα παιδιά, να σκαρφαλώνουν στο πίσω μέρος των αυτοκινήτων, από τον Αϊ Γιώργη ή την κάτω βρύση έως του Γκόνου το γεφύρι.

Τα αυτοκίνητα, που συνήθως ερχόντουσαν στο χωριό την εποχή εκείνη, ήταν κανένα φορτηγό ή καμιά κούρσα (ταξί).

Η μαρίδα του χωριού έπαιρνε χαμπάρι τον ερχομό αυτοκινήτου από τον Αγιολιά, λόγω του μπουχού, που σήκωνε στη δημοσιά.

Έτσι κάπου στον Αγιώργη άρχιζε η προσπάθεια των τολμηρών παιδιών να σκαρφαλώσουν στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου. Όποιος ανέβαινε, έκανε μεγάλη επιτυχία και αποσπούσε το θαυμασμό της παρέας.

Να σημειώσουμε, ότι ο δρόμος ήταν χωματόδρομος και γεμάτος μύτερες πέτρες και τα αυτοκίνητα κινούνταν με μικρές ταχύτητες και έτσι τα παιδιά μπορούσαν κάποια στιγμή με μεγάλη προσπάθεια να κατέβουν χωρίς να πέσουν.

Έτσι κάποια φορά ο Ανδρέας σκαρφάλωσε στο πίσω μέρος ενός αυτοκινήτου. Αλλά το αυτοκίνητο ανέβαζε ταχύτητα και ο Ανδρέας κατάλαβε ότι ήταν αδύνατο να πηδήξει. Ήθελε να αποφύγει να τον δουν οι θαμώνες του καφενειού του χωριού γιατί έτσι θα έπεφτε στην αντίληψη του πατέρα του, Τσακίρη και σίγουρα το βράδυ θα έπεφταν οι «ψιλές» στο σπίτι.

Έτσι ο Ανδρέας αρχίζει έντρομος να φωνάζει τον οδηγό του αυτοκινήτου:

«**Μπάμπα κράτει, μπάμπα κράτει!!!**»

Δεν ξέρουμε πως και που κατέβηκε ο τολμηρός σαλταδόρος Ανδρέας.

Όλα είναι πιθανά. Άλλες εποχές, άλλα ήθη.

II) Στου κουφού την πόρτα...

Βρισκόμαστε στην εποχή της κατοχής, που τα πράγματα ήταν πολύ δύσκολα, αλλά το χιούμορ δεν έλειπε από τους ανθρώπους του χωριού μας.

Κάποιο απόγευμα έφτασε πεζός ο **Τσακίρης** στην Κατώβρυση, ερχόταν από κάποιο διπλανό χωριό και αμέσως πήγε στη βρύση και άρχισε να πίνει νερό. Φαινόταν ότι δίψαγε πολύ.

Κάποιος συγγενιανός τον κοίταξε περίεργα και ο Τσακίρης κατάλαβε και αμέσως μονολογώντας λέει:

Μ' ανάψανε οι παλιοτσιγαρίδες, κάρκα!!

Που τσιγαρίδες την κατοχή, ήταν το όνειρο κάθε καλοφαγά, όπως ήταν ο Τσακίρης.

Ο Τσακίρης είχε πάει σε διπλανό χωριό που είχε πολλούς φίλους και ήλπιζε ότι οι φίλοι του θα του έκαναν τραπέζι με τσιγαρίδες και αυγά!!

Αλλά οι φίλοι του αρκέστηκαν να τον κεράσουν κανένα ποτήρι κρασί.

Αλλά όποιος κατουράει στη θάλασσα το βρίσκει στο αλάτι, όπως λέει η λαϊκή παροιμία. Μετά από καιρό οι φίλοι του βρέθηκαν στο χωριό, ο Τσακίρης τους βρήκε στον **Κουβαρντά** το μπακάλικο, χειμώνας, ένα μέτρο χιόνι. Ο Τσακίρης ψώνιζε λίγο ρύζι για το σπίτι και λέει στους φίλους του:

«**Καθήστε σεις εδώ, εγώ θα πάω να ετοιμάσω φαγητό και θα έλθω να σας πάρω**».

Οι φίλοι του Τσακίρη, περίμεναν, περίμεναν και θα περίμεναν ακόμη. Κάποια στιγμή αποφάσισαν να πάνε στο σπίτι του.

Πήγαν σπίτι του, ο Τσακίρης είχε ασφαλίσει τα πάντα. «**Στου κουφού την πόρτα όσο θέλεις θρόντα!!**»

Ο Τσακίρης είχε πάρει την εκδίκησή του, γιατί η εκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται κρύο.

Υ.Γ.: Η κεντρική ιδέα για τις ατάκες είναι παρμένη από το βιβλίο του αείμνηστου **Χρ. Δάμη «Της Αρμενιάς οι ψίθυροι»**

Γιορτή Αγίου Κωνσταντίνου στο Κακούρι

Συνέχεια από την 1η σελ.

από άλλα χωριά και όχι μόνο, δεν περιμένουν σε ένα μικρό χωριό να δουν αυτό το δημιούργημα που τόσο πολύ φροντίζουν ο ιερέας μας πατήρ **Νικόλαος Κουτρομπής**, η νεωκόρος **Ελένη Σταματοπούλου** και η εκκλησιαστική επιτροπή.

Όπως αναμένεται η εορτή του Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης στις 21 Μαΐου γιορτάζεται κάθε χρόνο με λαμπρότητα. Έτσι και φέτος η εορτή ήταν πιο λαμπρή από ποτέ. Πολύς κόσμος προσήλθε την παραμονή και παρακολούθησε με κατάνυξη τον εσπερινό. Οι επίσημοι πολλοί. Ο Δήμαρχος Τρίπολης και συμπατριώτης μας **Δημήτρης Παυλής**, η πλειοψηφία των δημοτικών και των περιφερειακών συμβούλων, το Λύκειο Ελληνίδων, φορώντας παραδοσιακές στολές που συνόδευσαν την εικόνα του Αγίου Κωνσταντίνου στην περιφορά της στο χωριό υπό τους ήχους της μπάντας της φιλαρμονικής Τρίπολης. Μετά το τέλος της λειτουργίας ο Δήμος με πρωτοβουλία του αντιδημάρχου μας **Δημήτρη Ν. Σταματόπουλου** και του

προέδρου μας Κωνσταντίνου Νάγου είχε φροντίσει να μοιράσει στους παρευρισκόμενους μεζεδάκια γουρνοπούλας και σουβλάκια. Ήταν όλα σχεδόν υπέροχα. Λέμε σχεδόν γιατί στη σκέψη όλων των Κακουραίων υπήρχε μια ανησυχία και ένας προβληματισμός. Ανησυχία γιατί ο ιερέας μας π. Νικόλαος ήταν άρρωστος και απουσίαζε από την όλη τελετή. Οι ευχές μας για ανάρρωση πολλές. Ο προβληματισμός μεγάλος. Χωρίς προσπάθεια, αβίαστα γίνονταν η σύγκριση της λειτουργίας και γενικά όλης της τελετής τώρα που απουσίαζε με όταν ήταν παρών. Μεγάλη διαφορά, σε έπανε θλίψη. Βεβαίως ουδείς αναντικατάστατος αλλά το είδος και η ποιότητα της αντικατάστασης παίζουν μεγάλο ρόλο και ειδικά σε μας τους Κακουραίους που έχουμε καλομάθει στο επίπεδο λειτουργίας και όχι μόνο του πατήρ Νικόλαου Κουτρομπή. Πάτερ Νικόλαε ο Θεός να σε έχει πάντα καλά και να είσαι ο λειτουργός μας για πολλά-πολλά ακόμη χρόνια.

Θ. Γ.

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Εις μνήμη Κωστούλας Γκόνου

Η **Κωστούλα** ήταν το τρίτο από τα πέντε παιδιά του Χρήστου Σταθούλη και της Ελένης (το γένος Ρόκκα). Γεννήθηκε το 1926 στο Αρτεμίσιο Αρκαδίας. Μια περίοδο ιστορικά φορτισμένη και πολύ-πολύ δύσκολη για την Ελλάδα και για τους πολίτες της. Μια περίοδο όπου η επιβίωση δεν ήταν αυτονόητη. Ο πόλεμος της Ελλάδας εναντίον των ναζιστών, Γερμανών και Ιταλών, την βρήκε

πλεκτά κάλλιστα θα μπορούσαν να στηρίξουν το άνοιγμα ενός αντίστοιχου καταστήματος. Ήταν η έκφραση του λιτού βίου που παρήγαγε, δημιουργούσε και αποταμίευε ταυτόχρονα. Ίσως ο υπουργός οικονομικών κ. Βαρουφάκης όταν αναφερόταν στην προηγούμενη γενιά ως πρότυπο λιτού βίου κάτι τέτοιους ανθρώπους να είχε υπόψη του. Η πειθαρχία της και η

στέρηση μεγάλη. Γιατί όμως; Γιατί αυτή η Θυσία; Για την οικογένειά της και ειδικά για τα παιδιά της. Αυτό το βάρος της θυσίας της για μας είναι μεγάλο και η ευγνωμοσύνη μας ακόμη μεγαλύτερη. Η σκέψη μας όλο αυτό το διάστημα συνοδεύει την ψυχή της στο ταξίδι της στον άνω λεπτότερο κόσμο και προσευχόμαστε συνεχώς όπως βρεθεί σε τόπο φωτεινό, σε τόπο χλοερό και ειρηνικό, σε τόπο αναψύξεως και η φωτιά που ένοιωθε στην καρδιά της μέχρι την τελευταία μέρα της ζωής της να μετουσιωθεί σε φως κατανόησης, σε φως συνειδήσεως ΑΜΗΝ.

Αν ήταν με ένα ποίημα να περιγράψω την ζωή της θα διάλεγα το ποίημα ενός άγνωστου σε μένα ποιητή που έπεσε στην αντίληψή μου και είναι το εξής:

Της μάνας μας τα χέρια
τραχιά και ροζιασμένα
στη δουλειά, στο χάδι μαθημένα.
Παλάμες αγιοσύνης
που ζύμωσαν και έπλασαν ψωμί
γλυκό, να το μοιράσουν
δικοί και ξένοι να χορτάσουν.

Και τι έγνοια, τι φροντίδα
να μεγαλώσουν τα παιδιά,
να 'ναι καλοντυμένα.
Και χίλιες δυο δουλειές
μες στα νερά και στις φωτιές
με βιάση, γρηγοράδα.
Αίντε μια στιγμή στο μαγεριό,
πάλι ξανά στο πλυσταριό,
μες στο μονότονο της σκάφης το ρυθμό.
Και πώς χορεύει στην αυλή η βροχή,
σταλαγματιά σταλαγματιά
της μάνας τ' όνειρο κι η προσευχή

Και η απολαβή τους στη ζωή;
Δουλειά πα' στη δουλειά,
μες στο απύθλιτο,
στα σταροχώραφα στο θερισμό,
στα καπνοτόπια στον καπνό,
στο κέντημα νυχτέρια,
και τα προικιά στον αργαλειό...
Ποτέ τους δεν ταξίδεψαν,
δεν είδαν ξένους τόπους,
εδώ ριζώσαν έχοντας
μέσα τους ανθρώπους...

Από τα θάθη της καρδιάς μας σε ευχαριστούμε για όλα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΚΟΝΟΣ

Εις μνήμη του πολυαγαπημένου μας θείου ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΧΙΖΑ

Αρχίζει η Μεγάλη Εβδομάδα και ετοιμαζόμαστε για τα έθιμα της πατρίδας μας. Που να ξέραμε θείε μας τι μας ετοιμάζεις. Μεγάλη Δευτέρα, όλα ήσυχια. Μεγάλη Τρίτη, για εμάς όλα είναι καλά, για εσένα όμως όχι. Ξεκίνησες το μεγάλο σου ταξίδι χωρίς να μας ενοχλήσεις. Μεγάλη Τετάρτη εσύ ήσουν στο κρού και το χιόνι, είχες αφήσει ήδη την τελευταία σου πνοή έξω χαμένος από όλους, μόνο οι πιστοί σου φίλοι τα σκυλιά σου δεν έφυγαν από κοντά σου και εμείς να ετοιμαζόμαστε για το Πάσχα. Μεγάλη Πέμπτη απόγευμα ήρθε η ώρα να το μάθουμε και εμείς. Σε αναζήτησε όλη η Τε-

γέα και σε βρήκαν σε ένα χαντάκι πεθαμένο τρεις ημέρες ήδη. Χάσαμε τη γη κάτω από τα πόδια μας όταν το μάθαμε, που να το πιστέψουμε. Όταν σε είδαμε στην εκκλησία λίγο καταλάβαμε, τώρα όμως μας λείπεις πολύ και ας μην είμαστε κοντά σου συνέχεια. Είχες επιλέξει να ζεις μόνος σου για δικούς σου λόγους. Ευχόμαστε να είσαι δίπλα μας πάντα και να χαίρεσαι για εμάς. Θα

σε θυμόμαστε πάντα.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει.

Οι ανιψιές σου

Βασιλική Σιέμου - Παπανικολάου

Στις 10 Απριλίου 2015, ανήμερα τη Μ. Παρασκευή, έφυγε από τη ζωή η **Βασιλική Ανδρ. Παπανικολάου**, μετά από ολιγοήμερη ασθένεια. Την ημέρα που όλοι θλίβονταν και έτρεχαν να προσκυνήσουν τους Επιταφίους, την ημέρα αυτή διάλεξε να φύγει η Βασιλική. Μαζί με τον Χριστό.

Μας αιφνιδίασε όλους. Όχι μόνο τον άντρα της, τα παιδιά της, τα εγγόνια της, τις αδελφές της - που βρίσκονται μακριά και δεν ήταν εδώ να της πουν το τελευταίο αντίο - αλλά και όλους τους πατριώτες.

Η ευγένεια και η καλοσύνη της ψυχής της καθρεφτιζόνταν στο πρόσωπό της. Πολύ αγαπητή σε όλους. Πάντα γλυκόλογη και χαμογελαστή. Όταν αναφερόταν στο χωριό και τις αδελφές της, διέκρινε μια μεγάλη συγκίνηση. Έβλεπε την αγάπη και τη νοσταλγία που έβγαине από μέσα της. Η αγάπη αυτή την οδήγησε, μαζί με τον άντρα της να αναπαλαιώσουν το σπίτι τους στο χωριό και να ζωντανέψουν το περιβόλι του πατέρα της. Οι γονείς της Ανδρέας και Βγένα θα ήταν πολύ χαρούμενοι γι' αυτό.

Άτομο της προσφοράς και της αφοσίωσης, η Βασιλική. Δούλευε ανελλιπώς στο φούρνο, βοηθώντας και στηρίζοντας τον άντρα της, μεγαλώνοντας παράλληλα

και τα δύο της παιδιά.

Ήταν το στήριγμά του, ο στυλοβάτης του σπιτιού μου, μας είπε ο Χρήστος (σύζυγός της) στο 40νθήμερο μνημόσυνο που έγινε κατά σύμπτωση την ημέρα των γενεθλίων της, στην Αγία Κυριακή του Φαλήρου στις 17 Μαΐου.

Ήμασταν όλοι εκεί. Συγγενείς, φίλοι και βέβαια τα εγγόνια της. Μου έκαναν εντύπωση τα δίδυμα εγγόνια της. Διέκρινε μια απορία στα ματάκια τους, λες και προσπαθούσαν να καταλάβουν τι συνέβαινε γύρω τους. Την προσοχή μας τράβηξε το μωρό του ανιψιού της, μόλις δύο μηνών, που κοιμόταν ξένοιαστο στο καροτσάκι του.

Ετσι είν' η ζωή! Ένας φεύγει, άλλος έρχεται.

Βασιλική, ο Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής δε θα ξεχάσει ποτέ τη γενναιοδωρία σου. Θα θυμάται πάντα την προθυμία με την οποία έφτιαχνες τις βασιλόπιτες και τα τσουρέκια για τις εκδηλώσεις του Συλλόγου μας. Δεν τις έφτιαχνες μόνο, μας τις έφερνες κιόλας, μ' ένα πλατύ χαμόγελο μαζί με τον άντρα σου και πάντα με τους φίλους σας.

Βασιλική, θα σε θυμόμαστε πάντα. Σου ευχόμαστε καλό ταξίδι και αιωνία η μνήμη σου!

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

Γρηγορία Δ. Κωτσιοβού

Η θεία Γρηγορία έκλεισε τον κύκλο της ζωής της σε ηλικία 101 ετών.

Ήταν παντρεμένη με τον θείο Μίμη Κωτσιοβό, γιατρό χειρουργό γυναικολόγο. απέκτησαν τρία παιδιά, τον Μιχάλη, την Σταυρούλα, τον Σπύρο και πέντε εγγόνια. Η θεία ευτύχησε να δει και τις δισέγγονα. Υπήρξε μια πολύ ευπαρουσίαστη γυναίκα, συνάμα όμως πολύ καλλιεργημένη, δυναμική, κοινωνική και με ξεχωριστό χιούμορ.

Την θαύμαζα για την ζωντανία της και για το μοναδικό τρόπο που εκείνη ήξερε να αντιμετωπίζει την ζωή.

Η θεία Γρηγορία αγαπούσε ιδιαίτερα το Κακούρι και το επισκεπτόταν συχνά όχι μόνο όσο ζούσε ο θείος ο Μίμης, αλλά και μετά που εκείνος έφυγε από τη ζωή, συνέχισε να έρχεται στο χωριό και να περνά τα καλοκαίρια.

Θυμάμαι χαρακτηριστικά που περνούσα μαζί της τα μεσημέρια του καλοκαιριού στο Κωτσιοβαίκο σπίτι κάνοντας της παρέα. Διάβαζε πολλά βιβλία και αυτό σαν παιδί με είχε εντυπωσιάσει και με τον τρόπο της με παρακινούσε να διαβάσω και εγώ τις ώρες που έμενα εκεί.

Ήταν φανατική αναγνώστρια της εφημερίδας του Συλλόγου. Έδειχνε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το Σύλλογο, και τις δραστηριότητές του, είχε άποψη με προτάσεις και υποδείξεις ενώ συνέδραμε ενισχύοντας οικονομικά στην αναστήλωση της βρύσης της Γκρόνιζας.

Αιωνία σου η μνήμη, θεία Γρηγορία!

Ειρήνη Ν. Μπρότση

Τα παιδιά της προσέφεραν στο Σύλλογο το ποσό των 250 €

Δωρεές στη μνήμη

► Γρηγορίας Δημ. Κωτσιοβού

Η οικογένεια του γιου της Μιχάλη Κωτσιοβού προσέφερε το ποσό των 200 €.

► Αναστασίου Π. Σχίζα

Η αδελφή του Παναγιώτα προσέφερε το ποσό των 200€ για την ανακαίνιση της αίθουσας του Συλλόγου του χωριού.

ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΓΥΨΙΝΕΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
ΓΥΨΟΑΝΙΔΕΣ - ΤΣΙΜΕΝΤΟΑΝΙΔΕΣ
ΨΕΥΔΟΡΟΦΕΣ
ΤΡΙΠΟΛΗ
2710 243301
6946377015

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Φωτεινές επιγραφές,
Διαφημιστικές κατασκευές
Μεταλλικά γράμματα - Νέον - LED -
Εκτυπώσεις
Φλέμινγκ 118 Μοσχάτο
Τηλ. 210 9416314 Κιν.: 6972 858307
e-mail:andrestamat@yahoo.gr

Τα βιβλία του Συλλόγου μας

ΛΕΥΚΩΜΑ
ΤΗΝ ΠΕΣΟΝΤΗ ΚΑΚΟΥΡΑΙΗ
ΣΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ
ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ
1977 - 2007
30 ΧΡΟΝΙΑ ΔΡΑΣΗΣ

Το Αρτεμίσιο Αρκαδίας
(Κισσόνια)